

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir și Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Bobeica Vasile în numele inculpatului Ursachi Victor și de către inculpatul Ursachi Victor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Soroca din 25 noiembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 martie 2016, în cauza penală privindu-1 pe

Ursachi Victor Veaceslav, născut la 19 august 1993, originar și domiciliat în s. Rublenița, r-nul Soroca.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 31.10.2012 - 25.11.2013 (prima instanță);
2. 17.12.2013 - 19.06.2014 (instanța de apel);
3. 19.09.2014 - 27.01.2015 (instanța de recurs ordinar);
4. 09.02.2015 - 09.03.2016 (instanța de apel);
5. 24.05.2016 - 19.10.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

ACONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 25 noiembrie 2013, Ursachi Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei numite lui Ursachi Victor a fost suspendată condiționat cu stabilirea unui termen de probațiune de 2 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Ursachi Victor în beneficiul lui Spătari Ion a prejudiciului material în sumă de 28165 lei.

Acțiunea civilă înaintată de Baran Nicolae a fost lăsată spre examinare în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunțarea sentința, instanța de fond a constatat că Ursachi Victor, la 25 aprilie 2012, în jurul orei 21.00, conducând automobilul de model „Daewoo Nexia”, cu n/î K 197 CP, regiunea 190, la intersecția străzilor Decebal și Măria Cebotaru din or. Soroca, neregulamentar a virat la stânga, fără a ceda trecerea autovehiculelor ce se deplasau pe banda opusă, încălcare care a dus la tamponarea frontală cu motoreta de model „Viper Z550” condusă de către cet. Baran Nicolae, care avea în calitate de pasager pe cet. Spătari Ion, astfel încălcând prevederile pct. 401 lit. b) din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede că „înaintea virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor”.

În rezultatul accidentului rutier, pasagerului motoretei Spătari Ion i-au fost cauzate leziuni corporale care, conform raportului de examinare medico-legală nr.236 din 24 septembrie 2012, se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. - *procurorul* a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Ursachi Victor să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a conduce 2 mijloace de transport pe un termen de 4 ani; admiterea

acțiunii civile cu încasarea de la inculpat prejudiciul material în beneficiul lui Baran Nicolae în sumă de 8700 lei și lui Spătari Ion în sumă de 28165 lei, invocând că pedeapsa aplicată inculpatului nu este proporțională faptei săvârșite, la stabilirea pedepsei condiționate instanța nu a luat în considerație că inculpatul nu a achitat paguba materială părților vătămate și nu a recunoscut vina de cele comise.

3.2. - *inculpatul Ursachi Victor*, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că din materialele dosarului nu rezultă că sânt probe ce ar demonstra vinovăția sa, instanța a făcut o analiză subiectivă a tuturor celor întâmplare, fără demonstrarea eficientă a probelor care sânt necesare pentru învinuirea adusă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2014, au fost respinse apelurile declarate de către procuror și inculpat ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis, că prima instanță la pronunțarea sentinței corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a comis infracțiunea incriminată.

Argumentele inculpatului, prin care el pledează nevinovat nu și-au găsit confirmare în ambele instanțe de judecată, instanța de apel apreciind critic aceste argumente, întrucât se combat cu totalitatea probelor cercetate și verificate în ședințele de judecată

Referitor la categoria și mărimea pedepsei stabilite inculpatului, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia instanței de fond, statuând asupra convingerii că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate.

5. Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești, cu recurs ordinar le-a contestat avocatul Bobeico Vasile în numele inculpatului Ursachi Victor, care a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că hotărârile atacate sunt neîntemeiate, că atât prima instanță, cât și cea de apel au dat o apreciere eronată probelor din dosar, nu au ținut seama că lipsesc probe în confirmarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 ianuarie 2015, recursul declarat a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției instanța de recurs a indicat că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 414 alin. (1), (2), (5), (6); 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează că erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărâre bazată pe probe neverificate în instanța de apel. Erorile judiciare menționate nu pot fi corectate de instanța de recurs, deoarece țin de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanța de apel.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 martie 2016, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate și menținută sentința fără modificări.

7.1. Pentru a motiva decizia adoptată, instanța de apel a constatat că, instanța de fond în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei dând probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Ursachi Victor, în săvârșirea infracțiunii imputate, încadrând acțiunile acestuia în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a conchis, că instanța de fond întemeiat s-a bazat la emiterea sentinței de condamnare pe: declarațiile părților vătămate Spătari Ion și Baran Nicolae, declarațiile martorilor Cerari Artur, Cerari Lidia, Melnic Valeriu și pe următoarele probe administrate pe cauză:

- procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Baran Nicolae și bănuitul Ursachi Victor, din 01.06.2012 (f.d.156, vol. I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului accidentului rutier, din 25.04.2012 schița și tabelul fotografic la el (f.d. 13-26, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 236 din 24.09.2012, prin care s-a constatat, că lui Spătari Ion, i-au fost cauzate leziuni corporale care, se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață (f.d. 82-85, vol. I);

- ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală nr. 2012320245, din 25.05.2012, potrivit căreia au fost recunoscute drept corpuri delictive motoreta de model "Viper", care aparține lui Baran Nicolae și automobilul de model „DAEWOO NEXIA”, la volanul căruia se afla Ursachi Victor, care au fost ridicate de la locul producerii accidentului rutier (f.d.28, vol. I);

- ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală nr.2012320245 din 25.05.2012, potrivit căreia a fost recunoscut drept corp delict un DVD-R, care conține înregistrările imaginilor video de la locul producerii accidentului în seara de 25.04.2012 (f.d. 30, vol. I);

- ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală nr. 2012320245, din 28.09.2012, prin care au fost recunoscute drept corpuri delictive fișa medicală a bolnavului Spătari Ion și 7 fotografii reghen pe numele acestuia, care au stat la baza efectuării expertizei medico-legale în comisie (f.d. 86, vol. I).

În ședința de judecată a instanței de apel procurorul a solicitat verificarea și aprecierea probelor anexate la materialele cauzei, astfel, procurorul a făcut referire la următoarele probe scrise care sunt anexate la cauza penală:

- ordonanța din 25.05.2012 de începere a urmăririi penale conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal (f.d. 1, vol. I);

- raportul ofițerului superior de urmărire penală SUP CPR Soroca, Cetulean Artiom din 25.05.2012 (f.d. 8, vol. I);

- comunicare telefonică nr. 2192 din 25.04.2012, primită de la Cerari Artur, care a comunicat că la data de 25.04.2012 la intersecția străzilor Decebal și M. Cebotari a avut loc accident rutier cu persoane traumatate (f.d. 9, vol. I);

- procesul - verbal de cercetare la fața locului, din 25.04.2012, potrivit căruia a fost supusă cercetării intersecția străzilor Decebal și M. Cebotari din or. Soroca, loc în care s-a produs accidentul rutier, cu planșa fotografică anexată (f.d. 13-25, vol. I);

- schema accidentului rutier (f.d. 26, vol. I);

- CD-ul care conține înregistrarea video a accidentului din 24.04.2012 (f.d. 29, vol. I);

- procesul - verbal din 25.04.2012 privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, prin care la Ursachi Victor în urma testării alcoolscopice s-a constatat concentrația de 0,00 mg/l de alcool în aerul expirat (f.d. 37, vol. I);

- procesul - verbal din 25.04.2012, privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, prin care la Baran Nicolae în urma testării alcoolscopice s-a constatat concentrația de 0,07 mg/l de alcool în aerul expirat (f.d.38, vol.I);

- procesul - verbal din 26.05.2012, privind examinarea și verificarea stării tehnice a motoretei de model „Viper” (f.d. 39, vol. I);

- certificatul din 21.06.2012, prin care se confirmă costul motoretei de model „Viper” - 8700 lei (f.d. 40, vol. I);

- procesul-verbal din 26.05.2012, privind examinarea și verificarea stării tehnice a autoturismului „Daewoo-Nexia” (f.d. 41, vol. I);

- copia permisului de conducere eliberat pe numele lui Ursachi Victor (f.d. 53, vol. I);

- raportul de examinare medico-legală nr. 87/A din 23.05.2012, prin care s-a concluzionat că Baran Nicolae, prezintă excoriații la nivelul genunchiului drept. Leziunile se datoresc acțiunilor cu corpuri dure contondente, posibil în circumstanțele și timpul indicat și se califică drept vătămare corporală neînsemnată (f.d.60, vol.I);

- raportul de examinare medico-legală nr.86/A din 23.05.2012, prin care s-a concluzionat că Spătari Ion prezintă fractura diafizului osului femural 1/3 de mijloc cu deplasare, traumă cranio-cerebrală închisă cu contuzie cerebrală gravitate medie, excoriații multiple a corpului. Leziunile se datoresc acțiunilor cu corpuri dure contondente, posibil în circumstanțele indicate și se califică drept vătămare corporală gravă, care a pus în primejdie viața. Ele pot data din 25.04.2012 (f.d. 61, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 106 A din 30.05.2012, prin care s-a constatat că Baran Nicolae prezintă excoriații la nivelul genunchiului drept. Leziunile se datorează acțiunilor cu corpuri dure contondente, posibil în circumstanțele și timpul indicat și se califică drept vătămare corporală neînsemnată (f.d. 67, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 105A din 30.05.2012, prin care s-a constatat că Spătari Ion prezintă fractura diafizului osului femural 1/3 de mijloc cu deplasare, traumă cranio-cerebrală închisă cu contuzie cerebrală gravitate medie, excoriații multiple a corpului. Leziunile se datoresc acțiunilor cu corpuri dure contondente, posibil în circumstanțele indicate și se califică drept vătămare corporală gravă, care a pus în primejdie viața. Ele pot data din 25.04.2012 (f.d. 68, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 236 din 24.09.2012, prin care s-a stabilit la Spătari Ion fractura închisă a femurului stâng în 1/3 medie cu deplasarea fragmentelor, care a fost produsă în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, sau la lovire de acesta,

posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanța de dispunere a expertizei medico-legale, care prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă. Diagnosticul de „Tcc: Comoție cerebrală” nu este confirmat prin date clinice și paraclinice obiective, și conform pct. 17 al „regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale”, nu poate fi supus aprecierii medico-legale (f.d. 82-85, vol. I);

- ordonanța din 28.09.2012, de recunoaștere drept corp delict și anexare la dosar a documentelor medicale pe numele lui Spătari Ion cu fotografiile renghen în baza cărora a fost efectuată expertiza medico-legală în comisie (f.d. 86, vol. I);

- raportul de expertiză nr. 2266 din 18.06.2012 cu planșa fotografică, prin care s-a concluzionat că: **1.** Conform proceselor-verbale despre examinarea și verificarea stării tehnice a unității de transport (a/m de model "Daewoo Nexia" cu n/î K 197 CP și motoreta de model "Viper") din 26.05.2012 mijloacele de transport de model "Daewoo Nexia" cu n/î K 197 CP și "Viper" n-au careva defecte tehnice în sistemele de frânare, ghidare, suspensii anvelope, reieșind din acestea soluționarea acestei întrebări este lipsită de sens. **2.** În momentul tamponării (contactul inițial) poziția reciprocă (unghiul) a motoretei de model "Viper" față de automobilul de model "Daewoo Nexia" cu n/î K 197 CP, a fost sub unghi de aproximativ 15-30° (foto 21-24, schema la prezentul raport). Conform procesului-verbal de cercetare a locului accidentului rutier, schemei accidentului rutier careva urme de frânare, derapare la față locului n-au fost depistate, alte careva urme, obiecte, date utile pentru aprecierea poziției (unghiului) mijloacelor de transport în momentul tamponării (contactului inițial) în raport cu elementele părții carosabile lipsesc, de aceea stabilirea poziției reciproce a acestora în raport cu elementele părții carosabile nu este posibil. **3.** Careva urme de frânare, derapare, de mișcare liberă și în special particule de noroi, cioburi de sticlă, urme de contact pe partea carosabilă cu elementele constructive a unităților de transport, în schema la procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier și însăși în acest proces-verbal nu sunt fixate. Secvența video prezentată, nu reflectă în detaliu starea suprafeței carosabilului pe tronsonul producerii accidentului rutier, prezența unor careva urme, obiecte de dimensiuni mici, urme de frecare/alunecare (în special în locul amplasării automobilului de model „Daewoo Nexia” cu n/î K 197 CP). *Reieșind din acestea stabilirea locului tamponării prin metodele existente în expertiza auto-traseologică nu este posibil.* **4.6.** Pentru stabilirea posibilității tehnice de evitare a accidentului rutier sunt necesare date inițiale suplimentare, și anume: - momentul apariției obstacolului pentru mișcare; - timpul de mișcare a obstacolului pentru mișcare în câmpul de vizibilitate a conducătorului; - viteza de deplasare a mijloacelor de transport; - distanța de vizibilitate a obstacolului și elementelor părții carosabile de pe locul de lucru a conducătorului motoretei (f.d. 98-109, vol. I);

- concluziile expertizei nr. 1549 din 25.07.2012, potrivit cărora: **1.2.** *Determinarea poziției automobilului „Daewoo Nexia” și motoretei „Viper Z550” în momentul secundar a tamponării, relativ granițelor carosabilului (locul tamponării) în cazul dat nu este posibilă pe calea expertizei, din motivul lipsei în materialele prezentate a datelor referitor urmelor de deplasare a unităților de transport înainte de tamponare și după tamponare până la oprirea definitivă, și lipsa semnelor traseologice necesare, care puteau determina locul tamponării. În cazul dat, dacă în momentul tamponării automobilul „Daewoo Nexia” se afla în mișcare, atunci din punct de vedere tehnic, locul tamponării nu putea să se afle în locul indicat pe schema anexată la proces-verbal de cercetare la față locului, și anume înaintea părții frontale a automobilului „Daewoo Nexia” stopat.* **3.4.** În cazul dat conducătorul automobilului „Daewoo Nexia” din punct de vedere tehnic, trebuia să acționeze conform cerințelor subpunctului 1) punctului 39 RCR care prescrie: „înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic”. Șoferul motoretei „Viper Z550”, din punct de vedere tehnic, trebuia să acționeze în conformitate cu cerințele subpunctului 2) punctului 45 care prescrie: „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”. Deoarece sistemul de frânare a motoretei „Viper Z550” se afla în stare tehnică corespunzătoare normelor tehnice și automobilul „Daewoo Nexia” se afla în stare tehnică corespunzătoare normelor tehnice, atunci din punct de vedere tehnic, în cazul dat nu se prevăd motive cu caracter tehnic, care puteau să împiedice șoferilor să întreprindă acțiunile indicate (f.d. 117-121, vol. I);

- ordonanța de recunoaștere a lui Spătari Ion în calitate de parte vătămată din 29.05.2012 (f.d. 131 vol. I);
- cererea lui Spătari Ion, prin care a solicitat să fie recunoscut ca parte civilă, invocând suma de 20000 lei (f. d. 135, vol. I);
- ordonanța de recunoaștere a lui Spătari Ion în calitate de parte civilă din 29.05.2012 (f.d. 136, vol. I);
- cererea lui Baran Lilia, prin care a solicitat recunoașterea în calitate de parte civilă, invocând suma de 8700 lei (f.d. 138, vol. I);
- ordonanța din 30.05.2012, de recunoaștere a lui Baran Lilia în calitate de reprezentant al părții vătămate Baran Nicolae (f.d. 139, vol. I);
- ordonanța din 30.05.2012, de recunoaștere a lui Baran Nicolae în calitate de parte vătămată (f.d. 142, vol. I);
- cererea lui Baran Nicolae din 30.05.2012, prin care a solicitat să fie recunoscut în calitate de parte civilă, invocând suma de 8700 lei (f.d. 146, vol. I);
- ordonanța din 30.05.2012, de recunoaștere a lui Baran Nicolae în calitate de parte civilă (f.d. 147, vol. I);
- extrasul medical pe numele lui Spătari Ion (f.d. 243-244, vol. I);
- copiile facturilor și bonurilor fiscale (f.d. 269-284, vol. I);
- acțiunea civilă înaintată de către Baran Nicolae (f.d. 285-286, vol. I);
- decizia Judecătoriei Soroca din 30.05.2012 în privința lui Ursachi Victor, prin care ultimul a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani (f.d.287-288, vol. I);
- declarațiile părții vătămate Baran Nicolae (f.d. 309- 314, vol. I);
- declarațiile părții vătămate Spătari Ion (f.d.316-320, vol. I);
- declarațiile martorului Cebotari Lidia (f.d.322, vol. I);
- declarațiile martorului Cerari Artur (f.d.324-327, vol. I);
- declarațiile martorului Melnic Valeriu (f.d.329-330, vol. I);
- declarațiile martorului Cobîlaș Constantin (f.d.333-335, vol. I);
- declarațiile inculpatului Ursachi Victor (f.d.336-338, vol. I).

Astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a efectuat o încadrare juridică corectă a acțiunilor inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat vătămarea gravă a integrității corporale și sănătății unei persoane.

Instanța de apel a conchis că probele sus indicate formează un ansamblu probatoriu de vinovăție a inculpatului și combat argumentele acestuia, precum că nu el este vinovat de comiterea accidentului rutier.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele inculpatului în acest sens, considerându-le ca un mijloc de a se eschiva de la răspunderea penală, acestea fiind combătute prin probele sus indicate, precum și prin declarațiile părților vătămate și a martorilor.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță, la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de persoana celui vinovat, care se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat, considerând oportună aplicarea față de acesta a pedepsei cu suspendarea condiționată a executării ei, care va contribui la corectarea și reeducarea inculpatului, precum și la prevenirea săvârșirii de către el a altor infracțiuni.

În ce privește acțiunea civilă admisă de către prima instanță privind încasarea de la inculpat în beneficiul lui Spătari Ion a pagubei materiale în suma de 28165 lei și acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Baran Nicolae, care a fost lăsată spre examinare în ordinea procedurii civile, pentru a fi prezentate documente confirmative, instanța de apel a considerat soluția primei instanțe întemeiată și legală.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

8.1. - *avocatul Bobeico Vasile în numele inculpatului Ursachi Victor*, care invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, pronunțarea unei hotărâri de achitare, cu încetarea procesului penal în privința acestuia.

În motivarea recursului declarat recurentul a menționat următoarele:

- instanța de apel a dat o apreciere eronată probelor din dosar, nu a ținut seama că lipsesc probe în confirmarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate;

- organul de urmărire penală cât și instanțele de judecată și-au bazat concluziile pe declarațiile părților vătămate, a martorilor Cerari Artur, Cerari Lidia, Melnic Valeriu, care au redat niște circumstanțe care nu au nici o reflecție asupra vinovăției inculpatului.

- instanța nu a analizat gradul de alcoolemie depistat la partea vătămată Baran Nicolae, care pentru circulația vehiculelor prezintă un grad sporit de pericol;

- instanța eronat a apreciat critic argumentele inculpatului, precum că la motoretă nu ardeau farurile, indicând că acestea sunt combătute prin probele scrise, fără a le specifica;

- instanța de apel nu a argumentat modul de calculare a prejudiciului material încasat de la inculpat în folosul lui Spătari Ion în sumă de 28165 lei;

- instanța de apel nu a luat în considerație și faptul că, potrivit raportului de expertiză autotehnică rezultă că locul coliziunii nu ar fi locul stabilit în schița accidentului rutier, astfel, vine în contradicție cu primul raport de expertiză cât și cu celelalte probe analizate.

8.2. - *inculpatul Ursachi Victor*, care invocând temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (i) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În recursul declarat recurentul a indicat următoarele motive:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- instanța de apel nu a apreciat corect probele administrate și incorect a ajuns la concluzia privind vinovăția s-a;

- consideră că instanța de apel incorect și-a întemeiat concluzia de vinovăție pe declarațiile părților vătămate cât și a martorilor, pe care urma să le aprecieze critic, deoarece nu stabilesc nici o circumstanță relevantă asupra vinovăției sale;

- recurentul mai indică că rapoartele de expertiză infirmă declarațiile părților vătămate, deoarece conțin concluzii că determinarea locului tamponării în cazul dat nu este posibilă pe calea expertizei;

- instanța de apel a neglijat să de-a apreciere unei probe esențiale și anume concluziei din expertiza nr. 1549 din 25.07.2012, potrivit căroră: 1.2. *Determinarea poziției automobilului „Daewoo Nexia” și motoretei „Viper Z550” în momentul secundar a tamponării, relativ granițelor carosabilului în cazul dat nu este posibilă pe calea expertizei*, din motivul lipsei în materialele prezentate a datelor referitor urmelor de deplasare a unităților de transport înainte de tamponare și după tamponare până la oprirea definitivă, și lipsa semnelor traseologice necesare, care puteau determina locul tamponării. În cazul dat, dacă în momentul tamponării automobilul „Daewoo Nexia” se afla în mișcare, *atunci din punct de vedere tehnic, locul tamponării nu putea să se afle în locul indicat pe schema anexată la proces-verbal de cercetarea la fața locului*, și anume înaintea părții frontale a automobilului „Daewoo Nexia” stopat. Recurentul consideră că instanța de apel a neglijat această concluzie și a dat apreciere procesului-verbal de cercetare la fata locului, care conține date contradictorii;

- instanța de apel a neglijat concluziile expertului, dând apreciere declarațiilor unor martori care nu au văzut momentul tamponării;

- instanța de apel nu a dat nici o apreciere declarațiilor inculpatului;

9. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul de nivelul Curții Supreme de Justiție, care a pledat pentru inadmisibilitatea acestora, cu menținerea hotărârii atacate, ca fiind întemeiată.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de

apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursurilor declarate de recurenți, aceștia invocă temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, și anume că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, recurenții au menționat că atât decizia instanței de apel, cât și sentința urmează a fi casate, întrucât în cauză au fost apreciate eronat probele, s-a dat prioritate probelor în favoarea învinuirii imputate lui Ursachi Victor, nu au fost verificate minuțios alegațiile inculpatului, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor din apeluri și s-a dispus condamnarea lui Ursachi Victor în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu toate că nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

De asemenea, recurenții nu sunt de acord cu condamnarea lui Ursachi Victor în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, solicitând rejudecarea cauzei și dispunerea achitării ultimului, din motiv că procurorul nu a prezentat careva probe pertinente și concludente.

Verificând criticele invocate de avocatul inculpatului și de însuși inculpat, în raport cu actele cauzei Colegiul penal ajunge la concluzia că decizia instanței de apel, privind condamnarea lui Ursachi Victor în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, urmează a fi menținută fără modificări, aceasta fiind legală și întemeiată, bazată pe probe verificate sub toate aspectele și just apreciate de instanță, care în ansamblu dovedesc cu certitudine existența tuturor elementelor componenței de infracțiune incriminate lui Ursachi Victor prin rechizitoriu.

În continuare, Colegiul penal reține că recurenții critică în cererile lor de recurs aprecierea probelor, în particular obiectând asupra incertitudinilor din schema locului accidentului și datelor înserate în ea, în același timp specificând că instanța de apel eronat a apreciat declarațiile date de inculpat, de martorii Cerari Artur, Cerari Lidia și Melnic Valeriu și de partea vătămată.

Față de cele ce preced, instanța de recurs amintește că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, dat fiind că întregul volum de muncă depus de către organul de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după

pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării reciproce dintre ele.

Însă, cu referire la faptul dacă aprecierea probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs explică părții apărării și inculpatului că la etapa judecării recursului ordinar nu se analizează de instanță conținutul mijloacelor de probă, nu se dă o nouă apreciere materialului probator și nu se stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită apreciere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice invocate de recurenți, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțe, corectitudinea condamnării inculpatului de învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Totodată, pe aceeași linie de considerente se specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurenți, Colegiul penal, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că judecând apelurile instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de condamnare în privința lui Ursachi Victor în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a săvârșit infracțiunea nominalizată în circumstanțele descrise în actul de sesizare a instanței.

În desfășurarea acestei idei, instanța de recurs specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelurilor declarate de procuror și inculpat, cu menținerea sentinței prin care Ursachi Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoarea stabilită în privința inculpatului a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

Totodată, instanța de apel a considerat corect și faptul prin care a fost admisă acțiunea civilă, dispunându-se încasarea de la Ursachi Victor în favoarea lui Spatari Ion suma de 28165 lei cu titlu de prejudiciu material, iar acțiunea civilă înaintată de Baran Nicolae, a fost lăsată spre examinare în ordine civilă.

Cu privire la criticile subsidiare ale recurenților precum că instanța de apel a dispus condamnarea arbitrară a inculpatului în baza art. 264 Cod penal, fără a se expune argumentat asupra admiterii sau respingerii unor probe, Colegiul penal le apreciază drept nefondate întrucât potrivit textului deciziei recurate, se constată că instanța verificând suplimentar

probele respective le-a descris în textul hotărârii judecătorești și le-a apreciat după propria convingere, mai mult că ele coroborează cu alte materiale ale cauzei, care demonstrează indubitabil vinovăția lui Ursachi Victor de cele incriminate.

Față de cele ce preced, instanța de recurs reiterează că instanța de apel corect a dispus respingerea apelurilor declarate, apreciind argumentele expuse în textul cererilor de apel, drept nefondate, din motiv că probele anexate la dosar, cert dovedesc faptul că anume inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal în circumstanțele descrise detaliat în rechizitoriu.

Cu privire la motivul părții apărării precum că schema anexată la procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier, probă care a fost pusă la baza condamnării inculpatului, intră în contradicție cu raportul de expertiză autotehnică, Colegiul penal îl consideră drept nefondat, or, potrivit art. 163 Cod de procedură penală procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, întocmite conform prevederilor legii procesual-penale, constituie mijloace de probă în cazul în care ele confirmă circumstanțele constatate în cadrul cercetării la fața locului. De asemenea, la procesul-verbal se anexează schițele, fotografiile, peliculele, casetele audio și video, mulajele și tiparele de urme executate în cursul efectuării acțiunilor de urmărire penală.

Dacă administrarea probelor a fost efectuată cu respectarea dispozițiilor legii procesual-penale, atunci acestea sunt admisibile și pot fi puse la baza unei hotărâri judecătorești de condamnare. Chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, ori, după caz, instanța de judecată.

Aceleași considerente sunt valabile și în cauza deferită judecătii, iar cele invocate de recurent precum că, printre probele puse la baza condamnării lui - procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier și schema anexată acestuia - sunt probe inadmisibile, nu pot fi reținute de instanța de recurs, întrucât la administrarea acestora organul de urmărire penală a respectat întocmai procedura de administrare a probei respective.

Mai mult ca atât, potrivit conținutului schiței accidentului rutier, se atestă incontestabil că aceasta este semnată de către inculpatul Ursachi Victor, în rubrica „sânt de acord”, prin urmare ultimul nu a avut careva obiecții față de schița întocmită la data comiterii accidentului rutier.

Totodată, urmează de reținut că schița accidentului rutier a fost semnată la fel, și de către partea vătămată Baran Nicolai, cât și martorii asistenți Vînzga Dorin și Curosu Ivan (f. d. 26, vol. I), care la fel, nu au invocat careva obiecții.

Corectitudinea și exactitatea întocmirii acesteia se confirmă și prin tabelul fotografic (f. d. 14 – 21), în care se observă indubitabil traiectoria mișcării automobilului de model „Daewoo Nexia”, și anume virarea acestuia spre stânga cu intrarea pe contrasens, unde și s-a produs accidentul rutier.

Instanța de recurs, apreciază critic invocarea recurențelor precum că potrivit raportului de expertiză autotehnică rezultă că locul coliziunii nu ar fi locul stabilit în schița accidentului rutier, or, potrivit concluziilor ambelor rapoarte de expertiză autotehnică (f. d. 98 – 109, 117 – 121, vol. I), determinarea locului tamponării în cazul dat nu este posibilă pe calea expertizei, concluzie reținută și la aliniatul I, care de fapt intră în contradicție cu aliniatul II, al pct. 1,2 din concluzia expertului M. Tverdohleb (f. d. 121, Vol. I), unde expertul a menționat că dacă automobilul de model „Daewoo Nexia”, se afla în mișcare, atunci din punct de vedere tehnic, locul tamponării nu putea să se afle în locul indicat pe schema

anexată la procesul-verbal, astfel concluzia în cauză nu poate fi reținută, deoarece vine în contradicție atât cu primul raport de expertiză, cât și cu celelalte probe care coroborează între ele.

La fel, inadmisibil este și argumentul părții apărării precum că instanța nu a analizat gradul de alcoolemie depistat la partea vătămată Baran Nicolae, or, în speța dedusă judecătii, cauza accidentului rutier nu este starea de ebrietate a părții vătămate Baran Nicolae, mai mult ca atât potrivit procesului-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, în aerul expirat de Baran Nicolai s-a depistat concentrația de 0,07 mg/l (f. d. 38, vol. I), adică până la limita de 0,15 mg/l.

La fel, drept neîntemeiat și pur declarativ este și argumentul precum că partea vătămată se deplasa cu motoreta fără pornirea farurilor.

Aici instanța de recurs remarcă că potrivit pct. 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție privind practica judiciară cu privire la aplicarea legislației în cadrul examinării cauzelor penale referitor la încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport nr. 20 din 08 iunie 1999, se stipulează, că „Nu poate fi temei pentru eliberarea conducătorului auto de răspundere penală în cazul în care în acțiunile lui există componenta infracțiunii, chiar și în cazul în care regulile circulației rutiere și/sau de exploatare a mijloacelor de transport au fost încălcate și de către pătimit (conducător auto, pieton, pasager, ori de către alt participant la trafic).

În acest sens, Colegiul penal enunță, chiar dacă și conducătorul motoretei se deplasa cu farurile stinse, situația de accident a fost creată de inculpat, or, partea vătămată se deplasa pe drumul principal, cu prioritate și era în drept să considere că ceilalți participanți la trafic respectă Regulamentul Circulației Rutieră al RM și îi va fi cedată trecerea.

Totodată, partea vătămată Baran Nicolai, fiind audiat a declarat că la data comiterii accidentului rutier se deplasa cu farurile aprinse (f. d. 312, vol. I), iar afară amurgea, mai mult ca atât, potrivit tabelului fotografic anexat la materialele dosarului, se observă că becurile de pe pilonii din preajma traseului luminau (f. d. 14, vol. I), fapt ce presupune că vizibilitatea nu era redusă la zero iar, inculpatul fiind în stare să observe motoreta.

Subsidiar la cele expuse, Colegiul penal ține să menționeze că Curtea Europeană, referindu-se la erorile judiciare care pot duce la casarea unei hotărâri judecătorești, a specificat că simpla considerare a faptului că investigația în cauza deferită judecătii, în opinia inculpatului sau apărătorului acestuia, a fost incompletă și părtinitoare, nu poate prin ea însuși, în absența erorilor judiciare sau a unor încălcări serioase a procedurilor judecătorești, erori evidente în aplicarea dreptului material sau a oricărui alt motiv important ce rezultă din interesul justiției, să indice asupra prezenței unei erori judiciare în procedura anterioară.

În esență, toate acestea conturează convingerea fermă a instanței de recurs că inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței și urmează să execute pedeapsa stabilită de instanțele judecătorești, în volum deplin.

În partea ce ține de criticele privind nemotivarea și neexpunerea asupra tuturor motivelor din apel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt

reținută și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza căreia Ursachi Victor, a fost condamnat.

În partea ce ține de criticele privind neargumentarea de către instanța de apel a modului de calculare a prejudiciului material încasat de la inculpat în beneficiul părții vătămate Spatari Ion, instanța de recurs menționează că decizia atacată cu recurs conține referire la invocarea dată, corect indicând că suma de 28165 lei cu titlu de prejudiciu material, este confirmată prin copiile bonurilor de plată anexate la dosar.

Nu în ultimul rând, Colegiul mai reține că majoritatea criticilor formulate de recurenți în recursurile declarate, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în privința lui Ursachi Victor, în instanța de apel și, cărora instanța de judecată ierarhic inferioară, le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârii atacate, nu s-au stabilit.

În consecință, Colegiul penal având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele invocate în cererile de recurs ordinar declarate de avocatul Bobeica Vasile, în numele inculpatului Ursachi Victor și de însuși inculpatul Ursachi Victor, sunt vădit neîntemeiate.

11. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Bobeica Vasile în numele inculpatului Ursachi Victor și de către inculpatul Ursachi Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Ursachi Victor Veaceslav**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **17 noiembrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

